

7. И въ първый-тъ день на седмицѫ-тѫ, когато бѣхъ събрани ученици-тъ за ломеніе-то на хлѣбъ-тъ, Павелъ, понеже щѣше на сутринь-тѫ да тръгне, разговаряше ся съ тѣхъ; и прострѣ слово-то до срѣдъ нощъ.

8. И горяхъ свѣщи много въ горницѫ-тѫ дѣто бѣхъ събрани.

9. И едно момче на име Евтихъ, като сѣдяше на прозорецъ-тъ, тежъкъ сънъ го бѣ налегнало когато Павелъ ся разговаряше надълго, и обладано отъ сънъ-тъ, падиъ отъ третій-тъ катъ долу; и дигнѣхъ го мъртво.

10. И слѣзе Павелъ и падиъ на него, и като го пригърнѣ рече: Не ся мѣлѣте, защото душа-та му е въ него.

11. Слѣдъ това възлѣзе горъ, прѣломи хлѣбъ та похапиъ, и приказува пакъ доволно до зоры, и така тръгнѣ.

12. А момче-то го доведохъ живо, и много ся утѣшихъ.

13. А ный слѣзохмы по напрѣдъ въ корабъ-тъ, и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ наржчаль, като щѣше да иде пѣшъ.

14. И когато ся събра съ насъ въ Ассонъ, зѣхмы го и дойдохмы въ Митилинъ.

15. И отъ тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-тъ день отплувахмы срѣдъ Xio; а на другій-тъ стигнѣхмы въ Самосъ; и като прѣсѣдѣхмы въ Трогиліѣ, на слѣдующій-тъ день дойдохмы въ Милитъ.

16. Защото Павелъ разсѫди да замине Ефесъ, да не бы да ся забави въ Азії; защото бѣрзаше, ако му бѣше възможно, да ся намѣри въ Йерусалимъ за денъ-тъ на петдесетницѫ-тѫ.

17. А отъ Милитъ проводи въ Ефесъ, та повыка презвитери-тъ церковни.

18. И когато дойдохъ при него, рече имъ: Вы знаете отъ първый-тъ денъ отъ какъ стѫпихъ въ Азії, какъ прѣминѣхъ всичко-то врѣме съ васъ,

19. Въ служеніе на Господа съсъ всяко смиреномудріе, и съ